

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/22/2016
Identifikačné číslo spisu:	1608899937
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1608899937.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov : 1/ X. A., bývajúcí v Q., 2/ Y. A., bývajúca v Q., zastúpení JUDr. Drahomírom Tomčom, advokátom v Bratislave, Kocelova 9, proti žalovaným : 1/ Q. R., bývajúcí v Q., 2/ G. E., bývajúcí v Q., 3/ U. V., bývajúcí v Q., 4/ U. J., bývajúcí v Q., 5/ H. B., bývajúcí v Q., 6/ E. Y., bývajúcí v Q., 7/ Q. Q., bývajúcí v Q., 8/ G. E., bývajúcí v Q., 9/ X. V., bývajúcí v Q., 10/ Y.Q., bývajúcí v Q., 11/ B.U., bývajúcí v Q., 12/ X. P., bývajúcí v Q., 13/ I. O., bývajúcí v MU., 14/ R. W., zomrelý L. XXXX, naposledy bývajúcí v Q., 15/ P. Z., bývajúcí v Q., 16/ B. Z., bývajúcí v Q., 17/ G. H., bývajúcí v Q., 18/ G. R., bývajúcí v Q., 19/ X. F., bývajúcí v Q., 20/ B. E., bývajúcí v Q., 21/ Q. V., bývajúcí v Q., 22/ J. W., bývajúcí v Q., 23/ X. Q., bývajúcí v Q., 24/ V. J., bývajúcí v Q., 25/ X. Y., zomrelý L., naposledy bývajúcí v Q., 25a/ X. Y., bývajúcí v Q., 25b/ R. P., bývajúca v F., 25c/ U. J., bývajúca v Q., 26/ B.T., bývajúcí v Q., 27/ V. B., bývajúcí v Q., 28/ Q. E., bývajúcí v Q., 29/ E.T., zomrelá L., 30/ H.T., bývajúcí v Q. (ako aj právny nástupca po E.T.), 31/ P. R., bývajúca v Q., 32/ A. E., bývajúca v Q., 33/ G. V., zomrelá L., naposledy bývajúca v Q., 33a/ H. V., bývajúcí v O., 33b/ I. Y., bývajúca v V., 33c/ H. G., bývajúcí v O., 34/ P. J., bývajúca v Q., 35/ A. S., bývajúca v Q., 36/ A. V., bývajúca v Q., 37/ B.Q., bývajúca v Q., 38/ P.U., bývajúca v Q., 39/ U. P., bývajúca v Q., 40/ U. O., bývajúca v Q., 41/ O. W., bývajúca v Q., 42/ V. Z., bývajúca v Q., 43/ U. Z., bývajúca v Q., 44/ H. H., bývajúca v Q., 45/ I. R., bývajúca v Q., 46/ B. F., bývajúca v Q., 47/ I. E., bývajúca v Q., 48/ P. V., bývajúca v Q., 49/ U. Q., bývajúca v Q., 50/ I. J., bývajúca v Q., 51/ R. Y., zomrelá L., naposledy bývajúca v Q., 52/ G. B., bývajúca v Q., 53/ W. E., bývajúca v Q., 54/ P. V., bývajúcí v Q. 55/ V. W., bývajúca v Q., o vypratanie nehnuteľností a o návrhu žalovaných na určenie vlastníctva a o protinávhrhu žalovaných na určenie vlastníctva, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5 C 148/2008, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2010 sp. zn. 15 Co 96/2008, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2010 sp. zn. 15 Co 96/2008 vo výroku, ktorým odvolací súd zaviazal žalovaných 14/ a 41/ k náhrade trov konania žalobcom a vec mu v zrušenej časti vracia na ďalšie konanie.

V prevyšujúcej časti dovolanie voči trovám konania o d m i e t a .

Žalovaní, okrem žalovaných 14/ a 41/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV pracovisko Malacky rozsudkom z 5. apríla 2007 č. k. MA 5 C 77/1998-558, okrem uloženia povinnosti žalovaným vypratať parcelu č. 3247/1 - zastavaná plocha o výmere 2676 m², nachádzajúcu sa v katastrálnom území Q., zapísanú na LV č. XXXX Katastrálneho úradu Bratislava, Správy katastra Q. a odstrániť z tejto nehnuteľnosti garáže, konanie o vypratanie zastavil voči žalovaným 1/, 9/, 13/, 22/, 26/, 29/, 31/, 35/, 36/ a 51/ a vylúčil na samostatné konanie žalobu o vypratanie voči žalovanému 25/. Žalobou o určenie, že žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/, 7/, 8/, 10/, 11/, 12/, 14/ - 21/, 23/, 24/, 25/, 27/, 28/, 30/ - 35/, 37/ - 50/, 52/, 53/, sú vlastníkami časti pozemkov, nachádzajúcich sa pod jednotlivými garážami v ich vlastníctve, prípadne v spoluvlastníctve stojacimi na pôvodnej parcele č. 3247/1 - zastavaná plocha o výmere 2676 m², nachádzajúce sa v katastrálnom území Q., zapísané na LV č. XXXX Katastrálneho úradu Bratislava, Správa katastra Q., zamietol. Uložil žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 7/, 8/, 10/, 11/, 12/, 14/ - 21/, 23/, 24/, 25/, 27/, 28/, 30/ - 35/, 37/ - 50/, 52/, 53/ zaplatiť žalobcom trovy konania v sume 204 566 Sk na účet advokáta JUDr. Drahomíra Tomču, Advokátska kancelária Mesačná 9, Bratislava, a to spoločne a nerozdielne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Taktiež uložil žalovaným 1/, 2/, 3/, 4/, 7/, 8/, 10/, 11/, 12/, 14/ - 21/, 23/, 24/, 25/, 27/, 28/, 30/ - 35/, 37/ - 50/, 52/, 53/ zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV sumu 432 Sk spoločne a nerozdielne do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. a priznal úspešným žalobcom trovy konania. Náklady konania tvoria súdny poplatok za návrh v sume 500 Sk, znalečné zaplatené žalobcami v sume 10 000 Sk a trovy právneho zastúpenia, ktoré aj špecifikoval.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcov ako aj žalovaných 1/ až 4/, 7/ až 53/ uznesením z 25. novembra 2010 č. k. 15 Co 96/2008-650 späťvzatie návrhu žalobcov 1/, 2/, ktorým bola uložená povinnosť žalovaným 2/ až 4/, 7/, 8/, 10/, 11/, 14/ až 21/, 23/, 24/, 27/, 28/, 32/, 33/, 34/, 37/, 38/, 40/ až 50/, 52/ až 55/ vypratať nehnuteľnosť pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v týchto častiach zrušil a konanie zastavil. Odvolacie konanie o odvolaní žalovaných 1/ až 4/, 7/ až 28/, 32/ až 53/, zastavil. Uložil jednotlivým žalovaným zaplatiť žalobcom náhradu trov konania. Taktiež uložil žalovaným, ktorých číselne označil, spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania štátu vo výške 14,34 € na účet súdu prvej inštancie v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia. O trovách celého konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. Priznal náhradu trov celého konania žalobcom, keďže to boli žalovaní, ktorí v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. zavinili zastavenie odvolacieho konania v časti o zamietajúcom výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (t. j. o zamietnutí návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam) ale tiež v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., a to v časti návrhu žalobcov o vypratanie nehnuteľnosti, v ktorej žalobcovia v konečnom dôsledku síce vzali návrh v celom rozsahu späť, avšak z dôvodu správania žalovaných, ktorí označené nehnuteľnosti v priebehu súdneho sporu vypratali. Zo správania žalovaných tak možno vyvodíť, že žalobcovia svoj návrh na súde podali dôvodne. Uviedol, že žalobcom 1/, 2/ prináleží náhrada trov konania spočívajúca jednak v zaplatenom súdnom poplatku za návrh 16,59 € (v prepočte 500 Sk), preddavok na znalečné 331,93 € (v prepočte 10 000 Sk) a trovy právneho zastúpenia za zastupovanie dvoch osôb a za dva nároky (uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť a vzájomný návrh žalovaných na určenie vlastníctva) a to za právne úkony, ktoré aj menovite uviedol. Následne vyčíslil jednotlivé úkony právnej služby právneho zástupcu žalobcov 1/, 2/ poskytnuté v roku 1998 až do 1.4.2002, následne poskytnuté v roku 2003, poskytnuté v roku 2005, 2006, 2007, 2008, 2010. Trovy konania žalobcov 1/, 2/ tak predstavujú úhrnom 2 124,56 €, z čoho pripadá na jednotlivých žalovaných (podľa užívania jednotlivých častí pozemku, na ktorom mali postavené svoje garáže) náhrada trov v sume 96,57 €. Aj keď žalovaní navrhli rozhodnúť o trovách konania podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., na aplikáciu tohto zákonného ustanovenia nevidel dôvod, keď prihliadol na to, že žalobcovia sa snažili so žalovanými opakovane dohodnúť, avšak boli to práve žalovaní, ktorí trvali na riešení veci v súdnom konaní a tým prispeli k navýšeniu súdnych trov. Rovnako neakceptoval návrh právneho zástupcu žalobcov 1/, 2/, ktorý účtoval odmenu za právne zastúpenie v prípade vzájomného návrhu žalovaných o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa hodnoty predmetu sporu, vychádzajúc z ceny nehnuteľnosti, t. j. z celého pozemku. Vzal do úvahy, že určenie vlastníctva sa netýkalo pozemku ako celku, ale len čiastkových parciel (bez parcelných čísiel), na ktorých mali jednotliví žalovaní postavené svoje garáže a preto aj pri tomto nároku vychádzal pri výpočte odmeny právneho zástupcu určenej z hodnoty veci, ktorú možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami a priznal mu aj za tieto úkony buď 1/10, resp. 1/13 výpočtového základu (v závislosti od platného znenia

vyhlášky o odmeňovaní advokátov).

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu do výroku o trovách konania podali dovolanie žalobcovia 1/, 2/. Namietali, že odvolací súd rozhodol vecne nesprávne ohľadne náhrady trov konania za ich právne zastúpenie z dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil v rozpore s citovanými ustanoveniami paragrafov vyhlášky č. 163/2002 Z.z. a citovanými ustanoveniami paragrafov vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Podľa znaleckého posudku Ing. Jána Bielického, ktorý vypracoval vo veci znalecký posudok pre potreby súdu, každá garáž zaberala 20 m². Pri 26 garážach sa jednalo o plochu 520 m². Hodnota takéhoto pozemku v Malackách je minimálne 16,59 € za 1 m² pozemku, keď aj podľa vyjadrenia realitnej kancelárie X. S. - PK Real, so sídlom v Pezinku, Radničné nám. 5, zo dňa 23.9.2008, je hodnota vyššie citovaného pozemku vo výške 41,49 € za 1 m² takéhoto pozemku, keďže sa jedná o pozemok určený na priemyselnú zástavbu. Potom hodnota tej časti vyššie citovaného nášho pozemku, ktorý bol zastavaný garážami žalovaných, je vo výške 8 630,41 €, lebo 20 m² x 26 = 520 x 500 Sk za 1 m² je 260 000 Sk, teraz 8 630,41 €, čo je základ pre výpočet advokátskej odmeny za právne zastúpenie advokátom ohľadne vzájomného návrhu žalovaných o určenie vlastníctva k pozemku. Podľa ich názoru odvolací súd im mal priznať náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom vo výške 8 588,37 € za celé konanie (na súde prvej inštancie a na odvolacom súde) tak, ako bola odmena za právne zastupovanie špecifikovaná podaniami ich právneho zástupcu zo dňa 7.4.2004, zo dňa 9.2.2007, zo dňa 2.4.2007, zo dňa 31.3.2008 a zo dňa 24.11.2010, ktorými tento špecifikoval svoju advokátsku odmenu v celkovej výške 8 588,37 €. Pokiaľ teda odvolací súd im priznal náhradu trov konania za právne zastúpenie advokátom len vo výške 2 124,56 €, rozhodol vecne nesprávne, lebo vec nesprávne právne posúdil. Navrhli, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a priznal im náhradu trov konania v správnej výške.

4. Žalovaní G. H., Q. E., V. J., H. B. a I. J. vo svojom písomnom vyjadrení navrhli dovolanie žalobcov odmietnuť ako nedôvodné.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je sčasti dôvodné a sčasti je potrebné ho odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm.c/ C.s.p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 C.s.p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

8. Dovolanie žalobcov smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu do výroku o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. však v takomto prípade vylučuje prípustnosť dovolania. Dovolanie žalobcov by v dôsledku toho mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.

9. So zreteľom na § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci ktorá nepatrí do právomoci súdu, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odhala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

10. Z Osvedčenia o dedičstve (č. l. 728-730) dovolací súd zistil, že žalovaný 14/ R. W. zomrel X.X.XXXX. Odvolací súd Krajský súd v Bratislave rozhodol svojim uznesením dňa 25. novembra 2010 č. k. 15 Co 96/2008-650, ktorým, okrem iného, uložil žalovaným 14/ a 41/ zaplatiť žalobcom trovy konania. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní pred odvolacím súdom vystupoval účastník žalovaný 14/ R. W., ktorý stratil v priebehu konania spôsobilosť byť účastníkom konania.

11. Ako už bolo vyššie uvedené, o procesnú vadu, ktorá zakladá tzv. zmätočnosť, ide tiež vtedy, ak ten,

kto vystupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 ods. 1 písm.b/ O.s.p.). Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi konania priznáva alebo ukladá. Jej predpokladom je hmotnoprávna subjektivita vo význame spôsobilosti mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti fyzických osôb vzniká narodením a zaniká smrťou fyzickej osoby, prípadne vyhlásením za mŕtveho. Ak po začatí súdneho konania účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O.s.p.), postup súdu upravuje ustanovenie § 107 O.s.p. Je vecou súdu, aby podľa povahy veci posúdil, či smrť účastníka bráni ďalšiemu pokračovaniu v konaní alebo či v ňom možno pokračovať s právnymi nástupcami zomrelého účastníka konania. Procesnými nástupcami zomrelého účastníka konania sa stávajú jeho dedičia.

12. Podľa § 103 O.s.p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Toto ustanovenie ukladá súdu povinnosť v každom štádiu konania prihliadať na to, či sú splnené zákonom stanovené podmienky (procesné podmienky konania) na to, aby súdne konanie mohlo prebehnúť a súd mohol rozhodnúť. Zo spisu vyplýva, ako už bolo hore uvedené, že žalovaný 14/ Otto Suchánek zomrel 1.9.2010. Odvolací súd vec prejednal a rozhodol 25. novembra 2010, kedy už tento účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Pokiaľ odvolací súd považoval zomrelého Otta Sucháneka naďalej za účastníka konania, vykazuje jeho postup znaky procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm.b/ O.s.p., na ktorú bolo potrebné vziať zreteľ. Uvedená vada zakladá nielen prípustnosť dovolania ale tiež jeho opodstatnenosť. V prípade, že v konaní dôjde k vade takejto povahy, treba napadnuté rozhodnutie zrušiť.

13. So zreteľom na uvedené dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, ktorým zaviazal žalovaných 14/ a 41/ k náhrade trov konania žalobcom zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 C.s.p.).

14. Dovolatelia odvolaciemu súdu v dovolaní vytykajú nesprávne právne posúdenie v rozpore s ustanoveniami vyhlášky č. 163/2002 Z.z. a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Námieta, že súd nesprávne aplikoval určité ustanovenie zákona, alebo že podal jeho nesprávnu interpretáciu je vo svojej podstate námietkou, že súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie ale nie je vada konania v zmysle § 237 ods. 1 písm.f/ O.s.p.

15. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorý ale prípustnosť dovolania nezakladá.

16. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobcov 1/, 2/ (v prevyšujúcej časti ohľadne trov konania) nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcov 1/, 2/ v prevyšujúcej časti voči trovám konania podľa § 447 ods. 1 písm.c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.